

SPORTUL

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

**HANDBALIȘTII ROMÂNI
LA CAMPIONATELE MONDIALE
STUDENTEȘTI**

Intre 4 și 12.11.1968, SE VA DESFĂȘURA ÎN R.F. A GERMANIEI CAMPIONATUL MONDIAL STUDENTESC LA ÎNTRECERE TARA NOASTRA VA FI REPREZENTATĂ DE O SELECȚIUNĂ ALĂCĂTUȚĂ DIN Cei MAI BUNI HANDBALIȘTI CARE ACTIVEAZĂ ÎN FORMATIILE NOASTRE UNIVERSITARE.

Azi, pe stadionul „23 August” și în țară,

PENULTIMA ETAPĂ A TURULUI DIVIZIEI A LA FOTBAL

În Capitală: Rapid-Steagul roșu și Progresul-Farul. Meciuiri de mare atracție la Ploiești și Cluj

Foto: V. Băscac
Penultimul meci al turului Diviziei A la fotbal. Rapid-Steagul roșu și Progresul-Farul. Meciuiri de mare atracție la Ploiești și Cluj.

Penultimul meci al turului Diviziei A — a XII-a — a campionatului diviziei A se anunță palpitant. La Ploiești, Cluj, Tg. Mureș, Bacău, Arad, ca și în cuplajul din București sint programate meciuri care oferă prilejul trăsării unor vechi rivalități sportive („U” Cluj — Steaua, Progresul — Farul). Altele se impun publicului prin faptul că au darul să clarifice poziția definitivă a liderului (Petrolul — F. C. Argeș) sau să desemneze pe viitoarea deținătoare a lanternei (Rapid — Steagul roșu). Dinamoviștii bucureșteni au un joc dificil la Tg. Mureș, Steaua la Cluj, Universitatea Craiova la Arad, unde gazdele nu par de loc dispuse să acorde oaspeților, nici măcar un punct. (Amănunte cu privire la atmosfera

din preajma acestor meciuri găsiți în pagina a III-a).

PROGRAMUL COMPLET AL JOCURILOR DE ASTĂZI:

BUCUREȘTI: stadionul „23 August”, ora 12.45: Rapid — Steagul roșu, ora 14.30: Progresul — Farul;
CLUJ: Universitatea — Steaua;
PLOIEȘTI: Petrolul — F. C. Argeș;
TG. MUREȘ: A.S.A. — Dinamo București;
BACĂU: Dinamo — Jiul;
ARAD: U.T.A. — Universitatea Craiova.
Meciurile din țară încep la ora 14.30.

Atrăgător — cuplajul de pe „23 August”, unde evoluția

Farului este așteptată cu un deosebit interes. În rândurile constanțenilor a fost anunțată o veche cunoștință: Mircea Sasu, care, într-o vreme, a atras atenția prin eficacitatea sa. Cum s-a încadrat el la Farul? Vom vedea. Programul de pe stadionul „23 August” pasionează și prin situația... tristă a Rapidului și mai ales a Steagului roșu, ocupante ale ultimelor locuri în clasament. Rapidul, credem, nu va pierde ocazia cuceririi punctelor care îl vor sălta cel puțin o treaptă. Dar, să nu spunem... hop până nu se termină meciul, fiindcă brașovenii, ambițioși, ar putea să... Și imaginați-vă cum ar arăta diseară Giulesțiu!

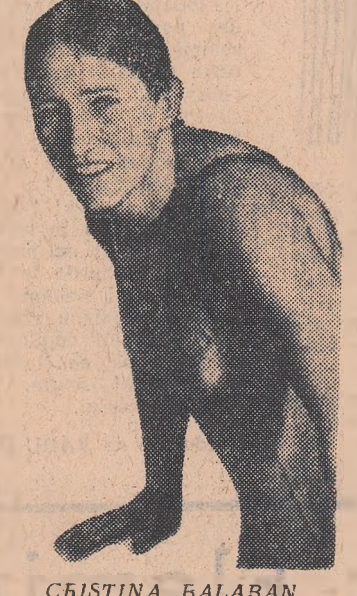
Progres lent în cursele cele mai rapide de înot

● D. NAGHI ȘI M. SLAVIC — REVELAȚIILE SEZONULUI
● VL. MORARU N-A MAI RAMAS DECIU CU RECORDUL DE LA 200 M
● CRISTINA BALABAN FARA ADVERSARE ȘI ÎN PROBELE DE CRAUL

La ora cînd începem această retrospectivă a sezonului 1967, înotătorii noștri se află deja în piscinele acoperite (acolo unde ele există, și mai ales unde pot fi folosite — vezi cazul bazinei din Timișoara), acumulînd primele zeci de mii de kilometri. Pregătirea marilor confruntări din '68 a început, și fiecare clipă trîsîtuță va fi greu recuperată. Dar să vedem de la ce bază vor porni în viitorul sezon cei mai buni înotători ai țării.

Crauliștii, de pildă, s-au înscris și în acest an pe linia ascendentă, confirmînd un progres lent, dar sigur. Cu excepția probei de 400 m, în rest toate distanțele au fost acoperite în timpi record. La 100

mai tinerilor săi adversari prin ambiția, dîrzenia și dorința vie de a cîștiga, atunci cînd se află în concurs.

CRISTINA BALABAN

m băieți, de pildă, media primelor 5 performanțe este superioră recordului anterior (57,2). H. Schier și D. Demetriad s-au dovedit, și de data aceasta, cei mai rapizi sprinteri. Ei vor avea însă în anul viitor un adversar redutabil în persoana lui Marian Slavici, care după numai 8 luni de antrenament intens a ajuns la 57,3.

În grupa fetelor — o singură crauliștă capabilă să ne prezinte cu un oarecare succes în întrecerile internaționale: multipla campioană Cristina Balaban, care a cîștigat în viteză, și a reintrat — după o pauză de un an — în posesia recordului la 800 m. Din restul plutonului mai desprindem pe Gabriela Gonos, ale cărei mari posibilități de progres s-au împlinit însă într-o măsură mult prea mică. Eleva lui O. Mladin, inegală de la un concurs la altul, pălește un scump tribut săptămînilor în care a privit antrenamentul cu neseriozitate, ca pe un simplu divertisment. Colega ei de generație, Edda Schuller, mult mai ambițioasă și mai dîră, are din păcate posibilități tehnice reduse. Cîit despre rezistența Daniela Coroiș, ea a confirmat prea puțin marile speranțe pe care specialiștii i le întrezăreau la finele lui 1966.

În general, rezultatele crauliștilor sint încă departate de cele obișnuite pe plan continental. Motivul? O insuficiență pregătire fizică, și ca atare o lipsă acută de forță a brațelor și picioarelor, care nu oferă posibilitatea parcurgerii uniforme a lungimilor la un ritm ridicat. Totodată, ineficacitatea întoarcerilor (rezultantă a unei slabe preocupări în cadrul procesului de antrenament) frînează continuu creșterea performanțelor, limitîndu-le la cifre modeste.

AD. VASILIU

Steaua — din nou campioană absolută la scrimă

IN DERBIUL ULTIMEI ETAPE, FLORETIȘTELE CAMPIONE S-AU IMPUS NET ÎN FATA CELOR DE LA PROGRESUL (11—5)

Conform așteptărilor, scrimerii de la Steaua au terminat în câștigători, fără emoții, încă de sîmbătă de la prînz, în cea mai masculină de floretă, trăgătorii bucureșteni și-au mai adăugat o victorie la sirul nesfîrșit pe care îl au, de data aceasta în fața Mediciniei Tg. Mureș. Scor: 14—2 (Tiu și Falb cite 4 v, Drimbă și Ardeleanu cite 3 v, respectiv Decse și Zsack cite 1 v). Apoi, alte două victorii la Progresul, cu 13—3 și la Universitatea București, cu 10—6.

La spadă, Steaua a surclasat în primul meci, pe Crișul, cu 15—1 (Moldanschi. Cereș și Al Istrate cite 4. N. Istrate 3, resp. Körösy 1). O nouă victorie, destul de comodă (11—5) la Universitatea București și apoi semiderbiul probei partida cu Medicina Tg. Mureș, echipa care viza locul 2. Și în acest meci spadasinii de la Steaua au evoluat la adevărata lor valoare, obținînd o victorie clară: 10—6.

Cea de-a treia performanță a trăgătorilor Stelei a fost realizată la sabie. În primul meci al acestei ultime etape, sabrierii bucureșteni dispun cu ușurință de Agronomia Iași, una din revelațiile competiției, cu 14—2. (Vintilă și Culcea cite 4. Alexe și Bădescu cite 3, resp. Irimiciuc 2. Vornicu a făcut figuratie!). După aceea, Steaua obține o nouă

victorie, la Scena Brașov, dar ceva mai greu, cu 12—4 (Vintilă și Culcea cite 4. Mustăța și Alexe cite 2, resp. Rohoni 2, Vlad și Papp cite 1).

În fine, și meciul de floretă fete Steaua—Progresul. Spre surprinderea generală, trăgătoarele de la Progresul, după un început bun (au condus cu 2—0), au „căzut” fizic pierzînd la scor, cu 5—11! Reali-zatoarele: Iencic 4, Szabo 3, Ardeleanu 3, Drimbă 1, respectiv. Ene 3, Stanca și Nicol, cite 1.

Și astfel, floretiștele Stelei completează la 4 buchetul de titluri de campioane ale României pe anul 1967. Un sintacer bravo! tuturor trăgătorilor precum și antrenorilor S. Poenaru (floretă băieți), A. Vilcea și I. Zilahi (floretă fete), C. Ciocirile (spadă) și C. Stelian (sabie).

TIBERIU STAMA

CITIȚI ÎN CORRUL ZIARULUI!

- In pag. a 2-a ● PALARIA DIAVOLULUI GONEȘTE PRIN CURȚI
O schiță de MIGUEL ANGEL ASTURIAS
- PREMIILE NOBEL ȘI SPORTUL
- SPORTIVUL SIR ALEXANDER FLEMING
- CONVORIRI CU DOMNUL GORE de AL. MIRODAN.
- In pag. a 3-a ● ÎNAINTEA MECIURILOR DE FOTBAL DE ASTAZI
Correspondențe speciale din țară
- BUCUREȘTI — PROVINCIA LA RUGBI
- In pag. a 4-a ● OPINII DESPRE FOTBALIȘTII JUNIORI
O anchetă a ziarului nostru.

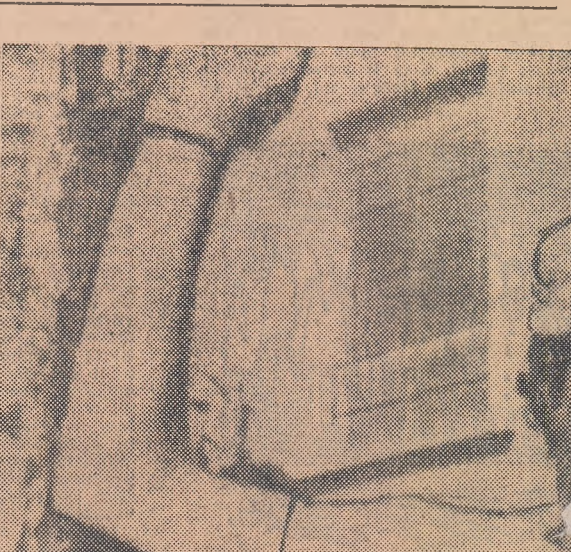
România — R. F. a Germaniei la lupte greco-romane

BRĂȘOV. 11 (prin telefon, de la trîmisul nostru). Sîmbătă la prînz au sosit în localitate reprezentativele de lupte greco-romane ale României și R. F. a Germaniei, care se vor întrece duminică după-amiază într-o partidă amicală. Meciul este așteptat cu mult interes în orașul de la poalele Timpei, dată fiind valoarea ridicată a sportului luptelor în embele țări.

Ată, față în față, pe

CA DE OBICEI, ÎN ULTIMI 10 ANI DINAMO A ÎNVINS I.C.F. LA BASCHET

Aseară, la Floreasca, echipele masculine de baschet Dinamo București și I.C.F. și-au disputat partida din cadrul celui de a III-a etape a diviziei naționale A, victoria revenind dinamoviștilor cu scorul de 80—62 (41—26). Întrecerea a fost echilibrată aproximativ 8 minute, după care învingătorii s-au distanțat, ajungînd la un moment dat să aibă o diferență de 20 de puncte (min. 23: 49—29). În general, Dinamo

Turul ciclist al Mexicului a continuat cu etapa a șaptea, care i-a prilejuit rutierului italian Asturo Pecchellian o spectaculoasă victorie. Iată-l răspunzînd aplauzelor „ulmîni”.

Textul este parțial tăiat și este dificil de citit în detaliu.

ultima oră

AL DOILEA MECI DE BOX ROMANIA — R. F. A GERMANIEI
WIESBADEN. — În localitate, s-a desfășurat aseară, al doilea meci dintre reprezentativele de box ale României și R. F. a Germaniei. Victoria a revenit, din nou, echipei României, cu scorul de 11—9: Grigorescu b. ab. Il Gudar; Giju b.p. Steiger; Iliescu egal cu Pfeffer; Bădoi b. ko. tehnic Il Gutt; Hoering b.p. Antoniu; Beilner b.p. Ghilja; Muș b. p. Oltanu; Hanoie b. p. Wiendek; Constanținescu pierde descalificare la Steiger; Mariujan b. p. Peck.

REINTRAREA LUI BECKENBAUER
DUPĂ O ABSENȚĂ DE APROAPE DOUĂ LUNI, internaționalul vest-german Franz Beckenbauer și-a reluat ieri locul în echipa sa de club, Bayern München, învingătoare cu 3—1 în meciul de campionat cu V. f. B. Stuttgart. Liderul campionatului, F. C. Nürnberg, a suferit prima înfrîngere, 0—2 cu Dulsburg.

PARIS. — cunoscuții înotători americani Don Schollander, Mark Spitz și Greg Charlton vor sosi la 16 decembrie în Franța. Ei vor participa alături de cei mai buni înotători francezi la o serie de concursuri ce se vor desfășura la Marsilia.

NOUA ZEELANDĂ — ȚARA GALILOR 13—6 LA RUGBI
CARDIFF. Echipa de rugbi a Noul Zeelandă continuă să fie netînvîșă în turneul din Marea Britanie. Ieri, la Cardiff, neozelandezii au dispus de Tara Gallilor cu 13—6 (8—0).

SPANIA — REPUBLICA SUD AFRICANĂ ÎN FINALA INTERZONALĂ A „CUPEI DAVIS”

BARCELONA. În ziua a doua a semifinalei interzonale din cadrul „Cupei Davis” la tenis, pe rețeaua Bob Hewitt, Fred McMillan (R.S.A.) a dispus cu 6—2, 7—5, 6—2 de cuplul Krishnan, Mukerjee (India). Astfel, echipa Republicii Sud Africane conduse acum cu 3—0 și s-a calificat în finala interzonală a competiției, pe care o va susține cu formația Spaniei, la Johannesburg.

Textul este parțial tăiat și este dificil de citit în detaliu.

Sportul Cultural

PREMIILE NOBEL ȘI SPORTUL

De aproape 70 de ani, la sfârșitul toamnei, cu o regularitate care concurează Jocurile Olimpice, Academia suedeză anunță atribuirea premiilor Nobel. Chimistul suedez, care a intrat în istorie ca inventator al dinamitei, a lăsat moștenire o imensă sumă de bani (și substanțiale premii bănești) care răsplătesc anual realizările excepționale în fizică, chimie, fiziologie și medicină, literatură, precum și eforturile pentru promovarea păcii. Alfred Nobel, cuprins de remușcări după ce inventa sa a fost folosită pentru scopuri diabolice, și-a propus să se răscumpere în fața omenirii, prin înălțarea și încurajarea tot ceea ce poate fi util doar propagării reale, scopurilor pozitive.

În anul palmares al laureatilor premiilor Nobel, descoperim o seamă de prieteni ai sportului. În primul rând pe scriitorul care cu conștiință pașină din marea lor operă actului sportiv, dacă nu chiar eticii sportive. Romancierul englez Rudyard Kipling (laureat în 1907) a descris cu competență și gingășie jocul de polo călare. Poetul belgian Maurice Maeterlinck (1911) a dedicat un eseu „elogiului boacului”. Dramaturgul George Bernard Shaw (1925) a tratat, într-un roman de tinerețe „Profesiunea lui Cashel Byron” viața tumultuoasă a unui boxer. Ernest Hemingway (1954) — el însuși fost pugilist, vânător și pescar iscusit — a scris câteva schițe și nuvele (unori și romane) despre boxeri, tureadori și jochei, încit însirarea titlurilor ar deveni oboșitoare. Albert Camus (1957), fost portar de fotbal în adolescența sa algeriană, este adesea citat pentru aforismele lui de etică sportivă.

Se cuvine să adăugăm a celor laureate pentru literatură pe cei ce au obținut premiul pentru meritele lor în slujba păcii: Fridtjof Nansen (1922), remarcabilul explorator polar, care a traversat Groenlanda pe schiuri, și pe Philip Noel-Baker (1959) care, înainte de a deveni celebrul deputat laburist și președintele Consiliului internațional pentru educația fizică și sport (C.I.E.P.S.), s-a clasat pe locul 2 în proba de 1500 m a Jocurilor Olimpice de la Anvers (1920). Să amintim (sub rezerva confirmării) presupunerea că vestitul fizician Niels Bohr (premiul Nobel, 1922) și fost centrul înaintat al echipei de fotbal a Danemarcei.

Zilele trecute am primit vestea încununării cu premiul Nobel pentru literatură pe 1967 a operii marelui scriitor guatemalez și prieten al României: Miguel Angel Asturias. Pentru a onora titlul noului laureat, vom reproduce una din schițele volumului său de debut: „Legende din Guatemala” (1930). Iubitorilor de sport, schița „Pălăria diavolului goneste prin curții...” li se va părea neîndoită piesă de antologie.

VICTOR BANCULESCU

PĂLĂRIA DIAVOLULUI GONEȘTE PRIN CURȚI...

În acel colț uitat de lume, în acea țară promisă unei regine de către un navigator zănat, puterea clericală a înălțat în apropierea relicvelor ce doar cu puțină vreme în urmă stăteau măturate în umbra stăruie a idolatriei — groaznic păcat în ochii lui Dumnezeu — cel mai frumos templu, adăpostit de munți și de vulcani, a căror masă uriașă ținea vinturile departe. Duhovnicii, cărora li se încredințase slujba religioasă — „oite cu inimă de leu” — s-au dedat din slăbiciune omească, din setea de a cunoaște, din vanitate față de o lume nouă, sau din grija pentru tradiția spirituală adusă de oameni ai mării și clerici, cultivării artelor frumoase, studiului științelor și filozofiei, neglijându-și atât de mult îndatoririle, încât — așa cum se va afla în ziua judecării de apoi — uitaseră chiar să deschidă biserica dinăuntru să se deschidă clopotele pentru mesă, precum uitară să o închidă după slujba de vecernie...

Trebuia să vezi și să auzi aceste dispute în care se încurcaseră zi și noapte cei mai înțelepți, citind din cele mai străni scrieri sfinte, mereu și mereu răstălmăcite.

Și mai trebuia să vezi și să auzi claca potolită și desățată a muzicienilor și sirgul neostoi al pictorilor, care împreună se dedicaseră, cu toate mijloacele și prerogativele artei, creării unor lumi supranaturale.

Reiese din vechile cronicile marginale facilele intr-o scriere nereglată, că discuțiile filozofice și ale înțelepților nu au dus la nimic. Nici măcar numele lor nu s-au pomenit, ba, pentru a-l zăpăci, înțelepciunea Celui de Sus li făcu să audă un glas care le porunci să renunțe la timpul de care ar fi avut nevoie ca să scrie operele. Timp de un veac tot vorbiră între ei, fără a se înțelege vreodată sau a trage măcar o singură dungă cu condelul, ba se spune că s-ar fi înclint în niște erorii îngrozitoare.

Despre artiști nu se știe nimic precis. Despre muzicienii nu se știe absolut nimic. În biserici dai peste picturi prăfuite, cu chipuri care se detașază de pe fundalul cenușiu, așezate la temelii unor ferestre ce împăduie orizontul spre vaste prăvălii, al căror farmec neobișnuit să în ineditul cerului și în infinitatea vulcanilor. Alături de pictori existau și ciopliții în lemn, iar statuile lui Crist și ale Maicii Îndurerate pe care le-au lăsat, ne fac să bănuim că aveau sufletul trist și erau demni de admirat. Mesterii limbii creară în rime, dar din operele lor nu ne-au rămas decât cuvinte disparate.

Să continuăm totuși. Mi-a trebuit mult timp pentru a spune povestea de altă dată, întocmai ca Bernal Diaz de Castillo care, în „Cucerirea Spaniei Noi”, o carte de istorie, mărturisise că a scris-o doar pentru a contrazice pe alt istoric; făcând astfel ceea ce istoricii fac indeobște...

Dar să continuăm cu clericii... Printre înțelepți și filozofi pe de o parte, printre artiști și naivi pe de altă parte, mai există unul, poreclit simplu „monahul”, atât pentru zelul său pios, pentru sfânta sa frică de Dumnezeu, cât și pentru

tru faptul că refuza să participe la disputele primilor și la pierderea de vreme a celor din urmă, deoarece li socotea pe toți la un loc ca pe niște victime ale satanei.

Cufundat în rugăciuni, monahul trăia zile bune și liniștite, când, deodată, pe strada ce înconjură zidurile mănăstirii, trecu un copil ce se juca cu o minge mică de cauciuc.

Și atunci se întimplă... Și atunci se întimplă — rețet pentru a-mi trage sufletul — ca mingea, topăind încoace și încolo, să ricoșeze și să pătrundă prin unica ferestruică a chiliei.

Duhovnicul, care tocmai citea dintr-o bucovină veche despre Buna Vestire, văzu obiectul mic și curios căzând înaintul, îl văzu — nu fără mirare — cum izbîndu-se saltă în sus, măsurînd cu agilitate dusumeaua și tavanul, tavanul și dusumeaua, pînă cînd își pierdu elanul și i se rostogoli la picioare, ca o pasăre moartă. Supranaturalul! Un fior rece îi scutură spina.

Înima îi bătu cu putere, ca cea a Fecioarei nepărihănită în fața Arhanghelului. Dar în scurt timp, firește, își reveni și rise printr-o dinți de mîngă mică. Fără să închidă cartea sau să se ridice de pe locul său, se aplecă pentru a lua obiectul de jos și a-l arunca înafară. Și porni să-l arunce, cînd o bucurie inexplicabilă îi schimbă gîndul: ațîngerea acestui obiect des-

telectă la vederea culorii albe ca de hermină și simți ispita de a o duce la buze și de a o lîpi de dinții săi pătați cu tutun.

Pe lângă faptul că mîngăii îi scapă de dinții săi pătați cu tutun, dar în înaltul cerului, tururile și cupolele parcă pierdute din greutate și păreau ușoare, delicate. Portul principal avea trei usi, iar între ele grupe de coloane măiestrit lucrăte. Biserica avea atare arhitectură, cupole și podele în dulce culoare albastră. Sîntii stăteau ca niște pesti nemicați în sculpirile de apă ale templului.

Prin vădîndul pasnic străbăta gîndurile porumbelilor, mugetul vîntor, tropăitul animalelor de povară, strigătele celor care mîneau cartiri. Strigătele se încoaceau în cercuri infinite ca și lasso-urile care înfășă totul, aripi, săruturi, cîntece. Turmele, urcînd dealurile, intrucipau ulite albe care se estompeau în zare. Drumuri albe, drumuri mîscătoare, drumeaguri dintr-un abur risipit pentru jocul unui monah cu o mîngă mică, în dimineața vîineț...

— Bună dimineață, părinte. Binecuvîntează, părinte... Vocea unei femei îi smulse pe monah din gîndurile sale. Femeia ducea de mîină un copil trist.

— Părinte, vă conjur, am venit să faceli semnul crucii deasupra băiatului meu. Plînge de zile întregi, plînge și tipă tocmai de cînd și-a pierdut mîngăea, aici la zidul mănăstirii, iar dumneaavoastră știți, cînvioase părinte, de vreme ce și vecinii o spun, că mîngăea este chipul diavolului...

(...atît de ușoric, atît de sprinten, atît de albă...) Monahul se sprijini bine de usă pentru a nu cădea de spaimă și, întorcînd spatele către mamă și copil, fugi spre chilia lui, fără a scoate un cuvînt, cu ochii încetosați și brațele ridicate.

În aceeași clipă ajunse și zvrîli mîngăea. — Pieș satano! Pieș satano! Mîngăea căzu în fața mănăstirii — topăind de bucurie al oitei care zbîrdă în libertate. Apoi, sîrînd neabînut de departe, se desfășură vrăjită, deasupra capului copilului care alerga după ea, luînd forma unei pălării negre. Era pălăria diavolului.

Atît de ușoric, atît de sprinten, atît de albă... Ar fi jale mare s-o piardă. Gîndul îi apăsă, dar își făcu singur curaj, zicîndu-și că nu poate s-o piardă, că nu-i va fi nicînd necredincioasă. Într-o zi se va lăsa îngropat cu ea... Atît de ușoric, atît de sprinten, atît de albă...

— Bună dimineață, părinte. Binecuvîntează, părinte... Vocea unei femei îi smulse pe monah din gîndurile sale. Femeia ducea de mîină un copil trist.

— Părinte, vă conjur, am venit să faceli semnul crucii deasupra băiatului meu. Plînge de zile întregi, plînge și tipă tocmai de cînd și-a pierdut mîngăea, aici la zidul mănăstirii, iar dumneaavoastră știți, cînvioase părinte, de vreme ce și vecinii o spun, că mîngăea este chipul diavolului...

(...atît de ușoric, atît de sprinten, atît de albă...) Monahul se sprijini bine de usă pentru a nu cădea de spaimă și, întorcînd spatele către mamă și copil, fugi spre chilia lui, fără a scoate un cuvînt, cu ochii încetosați și brațele ridicate.

În aceeași clipă ajunse și zvrîli mîngăea. — Pieș satano! Pieș satano! Mîngăea căzu în fața mănăstirii — topăind de bucurie al oitei care zbîrdă în libertate. Apoi, sîrînd neabînut de departe, se desfășură vrăjită, deasupra capului copilului care alerga după ea, luînd forma unei pălării negre. Era pălăria diavolului.

(traducere de RADU HERBAY)

Convorbiri cu domnul Gore

CUVINT ÎNAINTE

Sînt dator cititorilor mei o explicație. Acum cîțiva ani am inițiat o rubrică dacă nu chiar de sport în orice caz foarte sportivă în revista „Contemporanul”, străduindu-mă să introduc fotbalul în cultura de azi. Am reușit: cine observă cu atenție viața literară, va constata fără îndoială existența unor fenomene asemănătoare cu acelea întîlnite pe stadion. Din păcate, însă, recitarea nu e valabilă, întrucît după cum se știe cultura nu izbutit să pătrundă în fotbal!

Pe vremea aceea, am avut plăcerea să colaborez acolo unde lucram, adică la revista „Teatrul”, cu un spirit ales a cărui înțelegere a raporturilor dintre universul artei și fault, se ridica într-una de-a supra mediul, încit contribuțiile noastre, purtate la pas tirziu de noapte, între tomarii de Gordon Craig sau Stanislavski și teancuri de reviste și idei, mi-au furnizat numeroase prilejuri de reflexie.

I se spunea Bambino. Eu îi spun și-acum. El ținea cu echipa Rapid. Eu, fire mai individualistă, nu țineam cu nici o grupare. El suferea în pricina gîlăstelor. Și eu, dar din cauza altor formații. Oricum, adevărul este că impresiile lui Bambino și-au făcut loc în articolele din „Contemporanul”, aducîndu-mi cînd laude (pe care nu le meritam) cînd neplăceri (pe care iarăși nu le meritam). Dar așa e viața: ne bucurăm și plîngem din cauza altora. Unii au pus la îndoială existența reală a lui Bambino, înșuind că personajul ar fi închipuit. Nimic mai fals. De parte de a fi un personaj, respectivul este o persoană; cît despre cuvîntul închipuit, acesta, vai, i se potrivește atît de puțin... Numai modestia sa fără pereche în lumea unde trăiește ne-a împiedicat să-i dezvăluim identitatea.

De atunci însă au trecut ani. Drumurile noastre s-au despartit. Viața, care ne îndepărtează de aștea, m-a rupt și de Bambino. El a rămas fidel teatrului, continuînd să lucreze tot acolo unde l-am cunoscut și aducînd o contribuție prețioasă, dar, mai ales, unanim solicitată și apreciată, ceea ce nu e puțin lucru într-un domeniu al esteticii, unde valorile sînt vestice contestate. De asemenea, a rămas credincios speranțelor sportive de odinioară, crezînd cu fermitate în eficiența cotiturilor radicale. Eu mă simt cam îndepărtat de preocupările sus-amintite.

De aceea, atunci cînd Emanuel Valeriu, noul redactor șef al „Sportului”, sau redactorul șef al noului „Sport”, mi-a propus să reiau firul rupt cîndva, l-am refuzat politicos, declinîndu-mi competența.

— N-am mai fost de mult pe un stadion și, de altfel, situația fotbalului nostru e atît de stranie, de complicată, încît mi-e greu să reiau firul rupt cîndva în aceste chestiuni. Nu mai înțeleg nimic...

— Da? — a murmurat el distrat, nu ștusem că te-ai copleșit în conducerea Federației.

— Dar — am urmat eu — trezînd peste această observație deplasată? — întîmplarea face

ca în ultima vreme să fi cunoscut un om remarcabil care mă onorează cu prietenia sa, urmărește îndeaproape, desi de la distanță, fenomenele sportive și posedă o capacitate rară de a interpreta fotbalul contemporan. Ți-l recomand călduros.

— Cum îl cheamă?

— Gore. Domnul Gore.

— Nu cunosc. E fotbalist?

— Nu!

— Cum, n-a jucat niciodată?

— În tinerete, un pic. Dar numai cu capul.

— Poate-i melodist...

— Nu e.

— Nici antrenor, măcar?

— Nici.

— Vrei să spui că n-are nimic de-a face cu fotbalul...?

— Intocmai.

Atunci, sîrînd de pe scaun, gazda mea a strigat:

— Perfect. Asta-i omul care ne trebuie!

„Și, așa se face că, începînd de săptămîna aceasta, impresiile eminentului meu prieten, domnul Gore, vor vedea lumina tiparului, transcrise cu fidelitate și respect de către admiratorul său...

NU MAI E CE-A FOST

Domnul Gore a meditat îndelung pe marginea procesului de divorț al celor doi tineri polonezi din orașul Kielce: întrebă de ce dorește să se despartă, soția declarase, sub stare de jurămînt, că patina fotbalistică a partenerului de viață a devenit insuportabilă, aceasta frîmîndu-se pînă și noaptea-n pat pe tema golurilor și a apărării beton.

Ce argument mai convingător poate fi oferit sociologiei și psihologiei decît întîmplarea de la Kielce — a spus interlocutorul meu — pentru a demonstra influența profundă (din păcate nu și fecundă) a fotbalului în viața generațiilor noi... Și că modificări substanțiale au intervenit în mentalitatea tineretului, în raport cu obiceiurile și obiceiurile anterioare? Toate se schimbă pe lumea asta, inclusiv dorințele.

Aici dl. Gore a căzut o clipă pe gînduri, după care a continuat:

— Într-adevăr, pe vremea mea, cînd pasunea sportivă nu dobîndise chiar asemenea proporții, noaptea, soțul încă tînăr practica un altfel de joc, cei drept tot bărbătesc.

ACEASTA-I ÎNTREBAREA

Zilele trecute, dl. Gore, înfîlîndu-se pe stradă cu un antrenor și cerîndu-i explicații cu privire la neputința echipelor noastre de a învinge marile cluburi străine, acesta l-a prins de-un nasture și i-a răspuns:

— Da, nu uitați, nu uitați că noi sîntem amatori.

Dl. Gore l-a privit drept în ochi:

— Amatori de profesionism?

PREVIZIUNI

Am remarcat — mărturisesc prietenul meu — că în ultima vreme timpul consacrat jocului propriu-zis în cadrul unui meci de fotbal a scăzut tulburător de mult. De la nouăzeci de minute la începuturi (în veacul al 19-lea) s-a ajuns treptat-treptat la șasezeci și cinci de minute, restul cîmpului fiind utilizat în alte scopuri, precum: intreruperile, discuțiile cu arbitrul, aruncarea mingii de pe teren în tribună, aruncarea sticlelor de Pepsi-Cola din tribune pe teren, intrarea medicilor pe gazon, iesirea jucătorilor de pe gazon etc. etc. Procesul cunoaște o evoluție lentă dar sigură. Or, dacă lucrurile continuă a se desfășura în același ritm, dacă timpul de joc scade în fiecare an cu 5%, asemenea unei monzi care-și pierde necontenit puterea de cumpărare, înseamnă că în anul 1972 meciurile vor dura de fapt 40 de minute, în 1979 — 25 de minute, iar în anul 2000 copleșul de pe stadionul „23 August” va cunoaște numai două minute de fotbal: un minut Rapid — Dinamo și un minut Steaua — Progresul 4).

p. conf. AL. MIRODAN

1) Ideea de a așeza loviturile libere în vecinătatea poeziei ermetice — era prima oară după mulți ani cînd se petrecea așa ceva, adică de cînd Camil Petrescu sîrea înainte de război de la fenomenologia lui Husserl la analiza lui Barthes — e sîrînt o adevărată migrație scriitoricească în direcția fotbalului, privindu-l subsemnalul însușiului fără număr. Și din partea Uniunii Scriitorilor. Dar și din partea U.C.F.S.-ului. Cînd, cu toate deosebirile fundamentale dintre cele două organisme, punctul lor de vedere este identic: și unul și celălalt prognozază prozatoriilor că în loc să-și padă de scris se amestecă în treburile care nu-i privesc.

2) E casier-administratoare.

3) Atît la adresa mea cît și la aceea a Federației.

4) Cîțeva i-au fost furnizate dl-ului Gore prin amabilitatea „Institutului de Cercetări și Statistică Electronică” de pe lingă zărilor „Sportul” — I.C.S.E.Z.S. (Al. M.)

Sportivul sir Alexander Fleming

În cripta catedralei Sfîntul Paul, unde sînt îngropate marile personalități ale Angliei, lingă monumentele uriașe ale lui Nelson și Wellington, sub o lespede de piatră marcată discret cu inițialele A. F., odhînesc, din anul 1955, rămășițele pămîntești ale unui geniu al științei, despre care, pe bună dreptate, s-a afirmat că „a salvat mai multe vieți și a alinat mai multe suferințe decît oricare alt om care a trăit vreodată”. Omul acesta a fost sir Alexander Fleming, descoperitorul penicilinei.

Asa cum ni-l descrie André Maurois¹⁾, după care sînt luate și aceste notițe, Alexander Fleming era scoțian, unul din acei „lowlanders” din Ayrshire, cărora le place să necăjească pe alții și nu se grăbesc să laude.

Descoperitorul penicilinei s-a comportat toată viața ca un veritabil campion. La admiterea în școala de medicină, în iulie 1901, a reușit primul pe tot Regatul Unit. În 1905 obținea cu ușurință titlul de F.R.S.C. (Membru al Colegiului regal de chirurși). În toate concursurile profesionale la care s-a prezentat s-a clasat pe locul I. Și pînă la sfîrșit, a obținut Premiul Nobel. Dar nu în acest sens, figurativ, trebuie considerat sir Alexander Fleming un sportiv, ci în sensul cel mai propriu.

Alexander Fleming a fost un adevărat polisportiv și viața lui a fost strîns legată de activitatea sportivă. În punctele de mare răscruce ale carierei, activitatea sportivă l-a hotărît chiar drumul profesional.

După ce a obținut pe primul loc certificatul de admitere în școala de medicină, putea să-și aleagă oricare din cele douăsprezece asemenea școli care funcționau la acea dată în Londra. „Nu știam nimic despre nici una — avea să se destăinuie mai tirziu Fleming — dar ca membru al echipei de polo pe apă, m-am decis pentru London Scottish.”

Într-o noapte studenților de la Saint Mary's, așa că am ales Saint Mary's”. După terminarea școlii de medicină, tot sportul avea să-și îndrume pașii și pe activitatea bacteriologică, ramura medicală ce avea să-l facă celebru. Pe vremea aceea preda la Saint Mary's unul dintre cei mai renumiți profesori de bacteriologie, pe nume Almoth Wright. Spitalul rivnea să-și reînființeze „Sporting-clubul” (clubul de tir), care câștigase cu ani în urmă cupa spitalului, și pentru aceasta Wright, unul dintre asistenții lui Fleming, era în căutare de doctori tineri, buni trăgători de tir. Freeman l-a propus frăților Fleming:

„Ascultă! Știu că ești trăgător bun... Vino la noi în lab (n. a. prescurtat de la laborator). Freeman s-a adresat profesorului

Wright, rugîndu-l să-l angajeze pe Fleming, Wright își dădu asentimentul și Fleming intră astfel să lucreze în laboratorul pe care n-avea să-l mai părăsească pînă la moarte și în care va face descoperirea epocăii a penicilinei.

O echipă de polo pe apă l-a hotărît să aleagă spitalul Saint Mary's și o echipă de tir să aleagă ca specialitate bacteriologia. Fleming recunoaște singur: „Sportul a avut o influență considerabilă asupra carierei mele. Dacă la începuturile studenției mele nu m-ar fi interesat înțotul, n-aș fi intrat niciodată la spitalul Saint Mary's, nu l-aș fi ad-

văzut ca profesor pe Almoth Wright și e foarte probabil că n-aș fi devenit niciodată bacteriolog.”

De cîte ori pleca la odhîni, la casa din Suffolk, găsea în pesuit, înot și mal ales grădinarit, un izvor nesecat de bucurii. Își petrecea timpul cu distracțiile pe care le ofereau tirul și, în imediata lui apropiere, un teren de golf. Seara juca „crocet” și cînd se înnopta, făcea „putting” și lîmna felinarele.

Pasinea pentru joc a lui Fleming mergea pînă acolo încît mulți l-au acuzat că și munca profesională, munca de cercetare științifică, erau considerate de el tot ca un joc. Chiar dacă ar fi așa, nu trebuie să uităm seriozitatea și perseverența cu care Fleming a practicat acest „joc”, care a avut drept rezultat rezultat descoperirea penicilinei.

După cum prea bine se știe, penicilina a fost mult timp o descoperire de laborator și ca toate marile descoperiri, a avut și ea partea ei nedreaptă și îndelungată de nelămurire și oprobriu. Fleming credea însă nefermîrîm în ea, și căuta să demonstreze tuturor valoarea noului medicament. Desoreci el compara penicilina cu un mare campion, al cărui adversari sînt microbi.

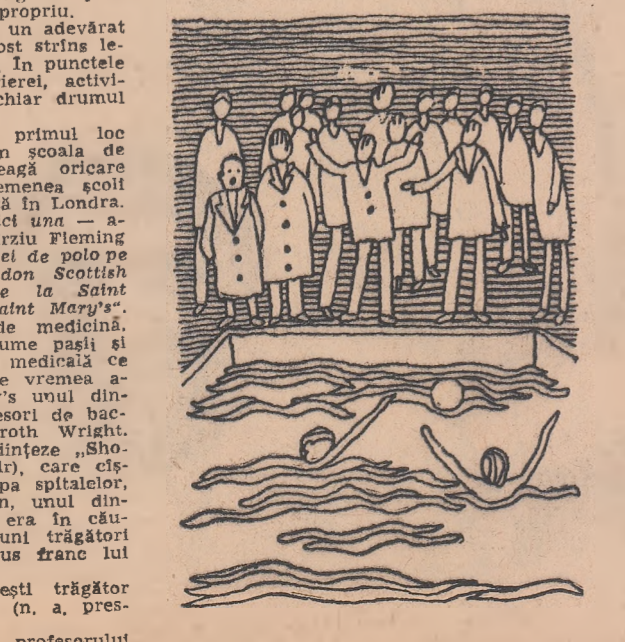
„Puneți campionul în ring, în fața adversarului” — afirma Fleming — „de rest va avea grijă el singur!”

Poate, de asemenea, nu lipsit de semnificație este faptul că unul dintre primii bolnavi din lume care au fost vindecați cu penicilină de către Fleming în persoană a fost tot un sportiv și tot pentru un scop sportiv. Este vorba de doctorul Rogers care, prin 1922-1923, a avut un nuseu de conjunctivită pneumococică, tocmai înaintea unui concurs de tir. Cum lipsa din echipă a doctorului Rogers ar fi periclitat serios șansele echipei Saint Mary's, Fleming a intervenit, pîcîrînd în ochii bolnavului miraculoasă soluție galbenă care pe vremea aceea se producea în cantități infinitesimale. În ziua concursului, doctorul Rogers era a răspuns cu gravitate:

— Nouzeci!

— Studentul a tresărit, dar neîndrăzînd să-și retrătească spusele a notat: „Handicap 50”.

Toată viața lui, Fleming a rămas un pasionat spectator al competițiilor de rughy, polo sau tir. Ca spectator se comporta simplu și natural, urla ca un student oarecare, susținîndu-și echipa și producînd nedumerirea celor care nu-l cunosteau de aproape. Inci cînd din țîr se întrebau uimiți: „Cum se poate? Acesta-vestitul Fleming, descoperitorul penicilinei?”

Despre necesitatea de a face sport, despre importanța activității sportive în pregătirea profesională a studenților în medicină, Alexander Fleming a scris cu deplină conștință. Lucrurile ce vor rămîne peste ani: „Sînt oameni care își închipuie că studenții ar trebui să-și petreacă tot timpul studiului medical și renunțînd la orice sport. Nu sînt de acord! Dacă un student n-ar face tot timpul decît să citească manualele, ar ajunge poate să se cunoască mai bine decît oricare altul. Zic DOATEZ, pentru că nu sînt deosebit sigur. Probabil că ar cunoaște mai bine litera cărții, dar nu spiritul lor! Cred că v-ați dat seama de pe acum că studiul medical presupune mai mult decît cunoștințele literare. Trebuie să înțelegi oamenii și să cunoști natura umană. Nu există mijloc mai bun de a înțelege natura umană, decît făcînd sport și mai cu seamă sport de echipă. Cînd faci parte dintr-o echipă, jochi nu pentru tine, ci pentru toată echipa, iar un antrenor admirabil pentru viteza noastră vîntă de medici. Cîci medicul trebuie să joace jocul vieții, nu pentru sine, nu pentru reușita sa materială, ci pentru binele bolnavului, săi, indiferent dacă el este cel care câștigă. Medicul alături de pacient și echipă. Cei care joacă un joc egoist distrug spiritul de echipă și coboară nivelul profesional. Faceți sport și vă veți alege cu mult mai mult de pe urma cărților pe care le citiți. Îi veți înțelege mai bine pe bolnavii voștri și veți fi medici mai buni!”

Exemplul de viață pe care ni l-a dat Alexander Fleming, care a îmbinat armonios activitatea științifică de cercetare cu activitatea sportivă, se înca-drează perfect în cadrul conceptului pedagogic englez de educație. În care sportul este considerat un mijloc de prim plan în formarea caracterelor. Nu înfîmptător la spitalul Saint Mary's, la punerea pîrel fundamentale a unui noi arlip, în blocul de marmură s-a așezat alături de o cultură de penicilium (omagiul lui Fleming) și de cariera lui sir Zahary Cope despre istoria spitalului (dovadă a tradiționalismului englez), și un cronometru care indică timpul în care campionul spitalului a alergat distanța de o milă.

CLEMENȚ BACIU
doctor în științe medicale

1) André Maurois: „Alexander Fleming”. Trad. conf. dr. N. Cajal. Editura Medicală București, 1965.

Ilustrațiile paginii de RODICA PROTO

fotbal

AMĂNUNTE ÎNAINTEA MECIURILOR DE ASTĂZI RELATATE DE CRONICARII NOȘTRI

O „deschidere” — altădată vedetă

Vin jocurile cu Juventus și față cu Rapidul apare azi, în etapa a XII-a, într-o postură deosebit de îngrășorată; împreună cu Steagul roșu la parte la derbiul codășilor (jocurile 13-14).

După victoria din etapa trecută (asupra brașovenilor), Jiul a evadat din „zona neagră și plină de coșmaruri” și i-a cedat Rapidului „apartamentul cu nr. 13”. De necrezut! Dar adevărat.

Etapă aduce față-n față pe rapidiștii și brașovenii în postura încheieturilor de pluton. Două echipe, ale căror meciuri de altă-

dată nu puteau influența decât ordinea clasamentului în prima sa parte, se luptă acum să-și paseze una celeilalte lanterna roșie.

Săptămâna aceasta, pe stadionul de lângă Podul Grant s-a lucrat intens. Miercuri — un „amic” cu Electronica Obor. Cîștigat cu 4-1; vineri — un antrenament destul de tare — după cum ne spunea Năsturescu. Cu excepția lui Dinu — indisponibil — restul efectivului e apt pentru joc.

La Steagul roșu situația e mult mai grea. Numeroase accidentări (Gane, Goran, Iordache) o suspendare pe două etape — Alecu (n.n. V. Ionescu de la Jiul a fost suspendat pe patru etape) și câteva abateri de la viața sportivă (Roma, Ionită, și Rusu) au măcinat un lot, altă dată exemplu de dirigenți și devotament, l-au slăbit potențialul de luptă. Poate că noii jucători promovăți în ultimul moment — juniorii Toderășcu, Ion Vasile și Șerbănoiu, dornici de afirmare, vor aduce un suflu nou în această formație, unde, trebuie să facă puțină ordine. Dar despre acest lucru cu alt prilej. Să revenim la jocul de azi: mergem la stadion cu speranța să vedem, totuși, puțin fotbal. Chiar dacă cele două puncte înseamnă pentru combatanți... oxigen.

CONSTANTIN ALEXE

Sasu — împotriva speranțelor Progresului

Pentru Progresul s-a aprins acum câteva săptămîni flacăra speranței, încă timidă, șovăitoare, dar pe care cei mai mulți dintre jucătorii o apără cu ambiția lor făcută căs.

Constanțienii au trecut Dunărea spre Capitală cu fizionomie hotărîte și calme. Ce evenimente au marcat în această săptămîna existența celor două echipe? Sasu a primit drept de joc. La aflarea acestei vești, fostul bălărean, înecat de bucurie și strivit de eufuziunea colegilor săi, ar fi spus doar atât: „Chiar în această toamnă voi intra în națională”. Evenimentul nr. 2: a reapărut Ianu, absent vreo 10 zile. După meciul de la Craiova, cu secunda Poloniei, Ianu s-a întors la Constanța, dar n-a mai venit la antrenament pe motiv că e supărat pe ziaristii care-l critică. Cuprinsii de remușcări, ziaristii pregătesc în cinstea lui Ianu trei ode, cîteva imnuri, iar Ion Băieșu, impresionat de această „criză existențială”, va scrie, din cite am auzit, un nou episod cu Tanța și Costel.

În tabăra din str. Dr. Stălcovici, băieții lui Drăgușin au lucrat disciplinat, vrînd să dovedească că dezghețul din ultimele etape n-a fost întâmplător. Măndoiu (tatăl unui băiețel de cîteva zile) și Tărălungă par cei mai în formă (în opoziție cu ei, Viorel Popescu).

Nu știm dacă partida dintre Progresul și Farul va fi o pagină de joc cursiv, cu mici, dar credem că ea va place măcar prin ardore și bărbăție. Și acum, iată informațiile comunicate de cei doi antrenori:

PROGRESUL: Mîndru — Georgescu, Măndoiu, Piteanu, Ad. Constantin, Neacsu, Soangher — Matei, Mateianu, Stoicescu, Tărălungă.

FARUL: Uți — Georgescu, Pleșa, Mares, Dumbravă — Manolache, Koszka — Sasu, Zamfir, Tufan, Kalló.

ROMULUS BALABAN

Liderul, în fața examenului de la Ploiești

Ce alt prilej mai nimerit de reabilitare în fața propriului public pentru băieții lui Onană și Cernăteanu decît această partidă cu liderul clasamentului? Acum, cînd turul primei divizii este gata să-și încheie bilanțul și cînd, mai mult ca sigur, și petroliștii și-au făcut socoteliile: „Occupăm locul 11 — și-ori fi spus ei — avem doar 9 puncte, dar la finisul primei

jumătăți de întrecere s-ar putea să avem 13; cît numără, în momentul de față, echipa clasată pe locul 2, Steaua, și cu care ne întîlnim în etapa de încheiere a sezonului...”

Socoteli făcute nu la... gura soabei, ci pe terenul de antrenament, ceea ce înseamnă și fagăduință. În ceea ce privește formația, nici o modificare față de „11”-le cu care Petrolul a

Ghinionul...

În centrul Bacăului, la Pro-nospot, în prezua unui joc pe care Dinamo Bacău și-l dispută acasă, nu se aude decît: „Miine cîștigăm sigur! Dembrovski înscrie un gol. Ene II altul, ne ajunge!” Au trecut 11 etape și pronosticurile de acest gen s-au adevărit.

Avionul cu care trebuia să plece ieri dimineața spre Bacău și-a contramandat plecarea. Ghinionul meu! Nu mai puteam auzi comentariile publicului... Am început să blestem ceața, gîndindu-mă că voi înfrîza cu avancronica.

Ce să fac... Fug la redacție! — Tu, aici?

— Da... Știiți, ceața, avionul... Dar nu vă impacientați, vă dau la timp avancronica. — Interurban, vă rog, Bacău, clubul Dinamo!

— Alo! Aici, clubul Dinamo! La telefon antrenorul de la juniorii, Ghica!

— Bună ziua, nea Ghica! Cojocaru la telefon! Știiți...

Nicuşor, Rădulescu sînt la club? — Sînt plecați. Știu pentru ce ai nevoie de ei! Scrie!

— Multumesc, multumesc, rugați centrala să-mi dea hotelul „Bistrița”.

— Coidum la telefon! — Te salut, Fane! Ajută-mă... Știi... (Și iar chestiu-ne cu avionul).

— Bine, bine. Scrie, că trec minulele: jucăm cu formația: Zamfir — Talpal, Stocker, Georgevici, Mihai — Libardi, Sandu — Achim, Covaci, Peronescu, Naidin. Nu iau măsuri de apărare în plus. Atacă ei, atacăm și noi. Nu i-am văzut niciodată jucînd și e mai bine să nu ne ieșim din jocul nostru.

— Cînd ai ajuns la Bacău? — Acum cîteva ore... — Iartă-mă! Mai vorbim diseară.

DRAGOȘ COJOCARU

Început meciul de la Bacău: M. Ionescu — Pal, N. Ionescu, Pahonțu, Mocanu — Dincuță, Iuhas — Badea, Dridea I., Grozeu, Roman. Sint evidente strădanțiile antrenorilor de a reface cuplul Badea-Dridea (for-

Teașcă mizează pe „Haide, U!”

Cluj. Sîmbătă seara. Cobor din tren. Alerg spre „U”. La club e întineric. Încotro? Te pomenesci că sînt la cabană? Ar fi trebuit să vin cu avionul. E aproape zece. Mă poartez în colț, la „Tribuna”. Poate trece Mircea Luca. Intru în braserie, la „Continental”: poate îl găsesc pe „Zoli”. Am spus ceva?

Dar nu e nimeni. Ce fac? Ca să nu pierd timpul, intru la „Telefoane”. Cer Bucureștii. Poate forțez soarta.

Si am forțat-o. În cabină providența, travestită în... persoana ziaristului clujean Viorel Căcoveanu.

— Spune repede, Viorele! — Ce? — Ceva despre... — Am o declarație de-a lui Teașcă.

— Dă-l drumul! — Scrie: „DERBIUL STEAUA — „U”? SĂ LĂSAM CUVINTELE POMPOASE, NU PUTEM VORBI DE UN DERBI ÎN CONDIȚIILE FOTBALULUI NOSTRU. DERBIUL PRESUPUNE O DISPUTĂ DE CONCEȚII DE CALITĂȚI FIZICE ȘI TEHNICE DEOSEBITE, POSIBILITATEA DE A ÎNSCRIE CAM ATUNCI CIND VREI MĂ DERANJEAZĂ NOTIUNEA DE DERBI ÎN CLIMATUL ACTUAL... VĂ FI UN JOU DE MIZĂ, ÎN CARE VOM ÎNCERCA SĂ SPECULĂM AVANTAJUL TERENULUI. MIZEZ ÎN ACEST MECI PE APORTUL PUBLICULUI CLUJEAN”.

— E-n regulă. Dă-mi echipa!

— Ce? — Literatură! — Nu, Viorele! Dacă ideea asta va aduce 100 de spectatori în plus, înseamnă că avancronica noastră n-a fost vorbă-n vînt...

IOAN CHIRILĂ

ST. IACOB

Voinescu debutează la A.S.A.

M-am felicitat pentru prevederea de a-mi lua furulul și mînușile. Tg. Mureșul ne-a întîmpinat cu frig și umezeală. Dar temperatura fotbalistică este destul de ridicată și, desigur, nu-i nici o nouăte scînd decît că meciul A.S.A. Tg. Mureș-Dinamo București este acceptat cu multe emoții de jucătorii ambelor echipe, de antrenorii lor, de suporteri. Deci, din acest punct de vedere e „caldură mare” la Tg. Mureș. Găzdele vor totuși da la această partidă „2 puncte” — cum spune glumind Ion Voinescu, secundul antrenorului Tiberiu Bone. Prezența lui Ion Voinescu alături de Tiberiu Bone este una dintre noutățile vieții fotbalistice din oraș. Într-un anumit fel, avem de-a face cu o reintegrare: exact cu 20 de ani în urmă (1947), Voinescu debuta în divizia A, tot aici la Tg. Mureș. Antrenorul Traian Ionescu mi-a declarat că nu va efectua decît o singură modificare în echipa care a obținut victoria împotriva Rapidului. Dateu în locul lui Niculescu. „Este un meci greu la Tg. Mureș, dar cred că echipa și-a recăpătat forța care s-o facă capabilă să-și impună puncte de vedere”.

Altă noutate de la A.S.A.: Stăicu, fostul jucător al Progresului, a căpătat drept de joc pentru A.S.A. Tg. Mureș. Iată, de altfel, formația comunicată: Solyom-Timpănaru, Stăicu, Toth, Czako-Dumitriu III, Siko-Pluga, Lungu, Raksi, Dragomir, Pavlovici? — rezervă.

Oaspeții? Vineri noaptea au dormit la Sighișoara, sîmbătă, aproape de prînz, au sosit la Tg. Mureș. Antrenorul Traian Ionescu mi-a declarat că nu va efectua decît o singură modificare în echipa care a obținut victoria împotriva Rapidului. Dateu în locul lui Niculescu. „Este un meci greu la Tg. Mureș, dar cred că echipa și-a recăpătat forța care s-o facă capabilă să-și impună puncte de vedere”.

VALENTIN PĂUNESCU

Luni, 13 noiembrie 1967, ultima zi la tragerea autoturismelor LOTO

După tragerea RECOLTEI LOTO din 7 octombrie, care s-a încheiat cu un frumos succes oglîndit prin: 10 premii a cîte 75.000 lei (cite un autoturism la alegere și diferența în numerar), 13 autoturisme, 53 premii a cîte 16.588 lei și alte aproape 10.000 de premii în bani, prilejul de a cîștiga autoturisme la LOTO vă este oferit de tragerea din 14 noiembrie care atribuie în număr NELIMITAT autoturisme „RENAULT 16”, „SKODA 1000 M.B.”, „FIAT 850” și „TRABANT 601” pentru variantele cu 3 numere cîștigătoare din primele 3 extrase.

Tot NELIMITAT se atribuie și premii de 75.000 lei (un autoturism la alegere dintre cele 4 tipuri arătate mai sus și diferența în numerar), premii de valoare variabilă și fixă în bani.

Pentru atribuirea tuturor premiilor vor fi efectuate 21 de extrageri, în total 85 numere. Pentru a putea participa la toate cele 21 extrageri trebuie să vă procurați bilete seria J de 60 lei.

Astăzi și miine sînt ultimele zile în care vă

mai puteți cumpăra biletele pentru tragerea autoturismelor LOTO din 14 noiembrie 1967. Nu lăsați pentru ultima zi ceea ce puteți face astăzi.

Cumpărați-vă biletele din vreme.

TRAGEREA AUTOTURISMELOR

UNDE MERGEM

ATLETISM. Stadionul Tineretului, de la ora 9: concurs de decaton și șafete neclasic; etapa a III-a a campionatului universitar pe echipe al Capitalei; în împrejurimile Cîrcului de Stat, de la ora 9.30: „Cupa Gloria” la mars.

VOLEI. Sala Giulești, de la ora 8: Semănătoarea București—Politehnica Iași (m); Progresul București—Ceahlăul P. Neamț (f); Știința Economică București—Șc. sp. Bacău (f); Universitatea București—Politehnica Galați (f); sala Dinamo, de la ora 8.30: Construcții București—Dacia Brăila (m); Medicina București—Politehnica Brașov (m); Viitorul București—Universitatea Iași (f). Meciuri în cadrul diviziei B.

POPICE. Arena Voința, de la ora 9: finala campionatului feminin — perechi.

SCRIMA. Sala Steaua, de la ora 8: Finalele „Cupei speranțelor” (toate probele).

BASCHEI. Sala Construcțiilor, de la ora 8.30: I.C.F. 2 — Șc. sp. nr. 1 București (f. B); Arhitectura—Școlarul (f. B); Academia Militară — Universitatea București (m. B); Construcții—Cîșliuța Orașului (f. A); Construcții—Progresul București (m. B); sala Floreasca, de la ora 8.30: I.C.H.F. — A.S.A. Bacău (m. B); Rapid — Universitatea Cluj (f. A); Rapid — Universitatea Cluj (m. A); I.C.F. — Mureșul (f. A).

CICLISM. Traseul de la complexul sportiv Metalul din șos. Pantelimon, de la ora 10: finala campionatului Capitalei la ciclocros.

FOTBAL. Stadionul „23 August”, ora 12.45: Rapid București—Steagul roșu Brașov; ora 14.30: Progresul București—Farul Constanța (divizia A); stadionul Politehnica, ora 10.30: Politehnica—Chimia Suceava (divizia B); stadionul Metalul (Pantelimon), ora 10.30: Metalul București—Ceahlăul P. Neamț (divizia B); terenul Timpuiri Noi, ora 10.30: Flacăra roșie—S. N. Oltenița (divizia C); stadionul Giulești, ora 10.30: Rapid F.C.—I.M.U. Medgidia (divizia C).

RUGBI. Terenul „Parcul Copilului”, ora 10: Universitatea Timișoara—Cimentul Medgidia (în cadrul turneului de baraj pentru promovarea în cat. A).

SAH. Sala Institutului de petrol, gaze și geologie, de la ora 16.30: finala campionatului republican masculin.

HOKEI. Patinoarul „23 August”, ora 18: România—Elevția.

SPORT LA

Ora 14.00 — pe programul I — „Sport și muzică” — prezintă Ion Ghițulescu. În cuprinsul emisiunii: rezultate sportive la zi, actualități, comentarii. Avancronica etapei: Ioan Chirilă. Transmisiuni directe de la meciurile etapei a 12-a a diviziei naționale A de fotbal: București — ora 14.10 — Rapid—Steagul roșu (craic reporter: Ion Mureșanu); 14.30 Progresul—Farul (Radu Urziceanu); Cluj — Universitatea—Steaua (V. T. Popa); Ploiești — Petrolul—F. C. Argeș (D. Voicilă); Tg. Mureș — A.S.A.—Dinamo București (N. Soare); Bacău — Dinamo—Jiul (M. Iacoban); Arad — U.T.A.—Universitatea Craiova (P. Petrișor). Pronodicații muzicale — ora 16.15 — prezentă: Petre Bărbulescu; ora 16.50 — recapitularea rezultatelor, constatări.

Ora 20.00 — pe programul I — rezultatele sportive ale zilei. Ora 21.00 — pe programul II — sport în țară și peste hotare. Ora 22.00 — pe programul I — o emisiune sportivă prezentată de Gh. Minoiu și G. Bădescu; cronică etapei la fotbal: Gh. Ghițulescu.

ȘI LA

Ora 12.30 — transmisiune de la stadionul „23 August” — Rapid—Steagul roșu Brașov (fotbal div. A), comentator — D. Tănăsescu.

Ora 14.15 — reportaje filmate de la meciurile de fotbal Liverpool — Tottenham (camp. Anglie), Racing Buenos Aires — Celtic Glasgow (finala „Cupei intercontinentală”, înfîntările de la Buenos Aires și Montevideo) și Austria—Grecia (Camp. european) — comentator Cristian Topescu.

Ora 14.30 — transmisiune de la Sofia: meciul de fotbal Bulgaria—Suedia (Camp. european) — comentator — Aristide Buhoiu.

Ora 16.15 — rezultatele complete ale etapei a 12-a a div. naționale A de fotbal și rezultatele din div. B: alte știri sportive.

Ora 23.00 — „Telesport”: cronică etapei de fotbal A și B, reportaj filmat de la meciul Progresul — Farul, clasamente etc. — prezintă D. Tănăsescu; agenda competițiilor interne — reportaje filmate de la baschet (Steaua—Panathinaikos), hochei pe gheață (România—Elevția) ș. a. — prezintă Cristian Topescu; sportul peste hotare: reportaje filmate de la „Săptămîna pre-olimpică” de la Ciudad de Mexico, Raliul automobilistic Londra — Brighton, meciul de rugbi Anglia — Noua Zeelandă ș. a., știri.

O UNDĂ DE ÎNGRIJORARE

Confruntarea dintre Lotul național și Selecționata provinciei s-a dovedit deosebit de utilă. Ea a prilejuit o vedere de ansamblu atît asupra rugbii noastre în general, cît și — mai ales — apereclii asupra actualului nivel de pregătire a selecționabililor.

La sfîrșitul arbitrilor Fl. Tudorache, pe stadionul Republicii s-au aliniat următoarele formații: LOTUL NAȚIONAL — Penciuc (Marinescu); Dragomir (Nico), Wussek, Dragomirescu, Irimescu, Obolenico, Florescu; Băltărău, Demian, Răscănuș; Veluda, Tușoiu (Serban); Mihaleșcu, Onuș (Gh. Mircea), Dinu; SELECȚIONATA PROVINCIEI — Crișan (Penciuc); Florea, Bucșe, Sabău, Tomescu; Cristea, Rujou (Roibosu); Pop (Beianu), Chifan, Spiratos; Ionescu, Dăscălescu; Pandele (Bogos), Zamfir, Rosenberg (Doicu). Meciul s-a desfășurat în general sub semnul superiorității Lotului, concretizată, de altfel, în scorul de 11-3 (6-0). Punctele au fost înscrise doar de 2 jucători: Irimescu pentru Lot și... Penciuc pentru Selecționată.

Sportivii care ne vor reprezenta la Nantes, peste mai puțin de o lună, au rămas datori. Din jocul lor n-au lipsit uneori fezele de calitate superioară și entuziasmul cu care i-a răsplătit tribuna în asemenea ocazii ar fi trebuit să-i stimuleze. Din păcate însă, celor din Lot le-a lipsit pofta de joc. Să nu fi înțeles

Dispută la margine, tranșată de Tușoiu în favoarea Lotului (în alb — echipa finală)

Foto: Paul Romosa

teren), apropierea de severul examen Franța, răspunderea pentru onoarea purta tricolorului național, atîtea și al lucruri de care nu credeam că mai e voie să amintim, nu le-au spus nimic. Ni se pare imperios necesară schimbarea atmosferei, a mentalității vizorite de comoditate și din dorința de a fi în principal componenți ai lotului și în secur dar jucători permanenți activi. Fără a mă înutilă sau exagerată, un spor participare mai activă și conștientă jucătorilor din lot la procesul de pregătire este indispensabil. Nicu una din funcțiunile de ordin fizic, tehnic și nu ni se pare iremediabil în timp. Avem încredere în capacitatea a norilor care-i pregătesc pe selecți Dar avem și datoria de a aminti că ciparele calității cu care am obținut tate de răsunet împotriva Franței au fost cele morale!

G. RUSSU-ȘI

România — Elveția 7-1 (3-0, 1-0, 3-1)

Astăzi cele două echipe se întinsec din nou

Mărturisim cu toată sinceritatea că și noi, ca și cei peste 3000 de spectatori prezenți ieri seară în tribuna udată de ploaie ale patinoarului 23 August, am așteptat cu multă curiozitate prima evoluție (în familie!) din acest an a hocheiștilor români. Schimbările survenite în alcătuirea selecționatelor, rezultatele promițătoare obținute peste hotare, echilibrarea valorică a liniilor de atac și a perechilor de fundași — constituia suficiente motive care să ne stimească interesul. Și la sfârșitul celor 60 de minute de joc efectiv, când tabela de maraj indica o netă victorie a echipei României — scor final 7-1 (3-0, 1-0, 3-1) — pe lângă satisfacția acestui rezultat, am putut nota — de ce să nu spunem — cu plăcere, o serie de elemente noi, pozitive în evoluția reprezentanților noștri.

Să începem cu cel mai important lucru: echipa nu mai joacă crispat, nu mai este obligată să depună o mare cantitate de efort pentru concretizarea unei superiorități. Luciditatea și calmul, determinate în mod evident de acumulările tehnice și tactice realizate de-a lungul pregătirilor din această toamnă și-au pus amprenta pe întreaga componență a jucătorilor români, care — și-guri pe ei — au acționat aproape per-

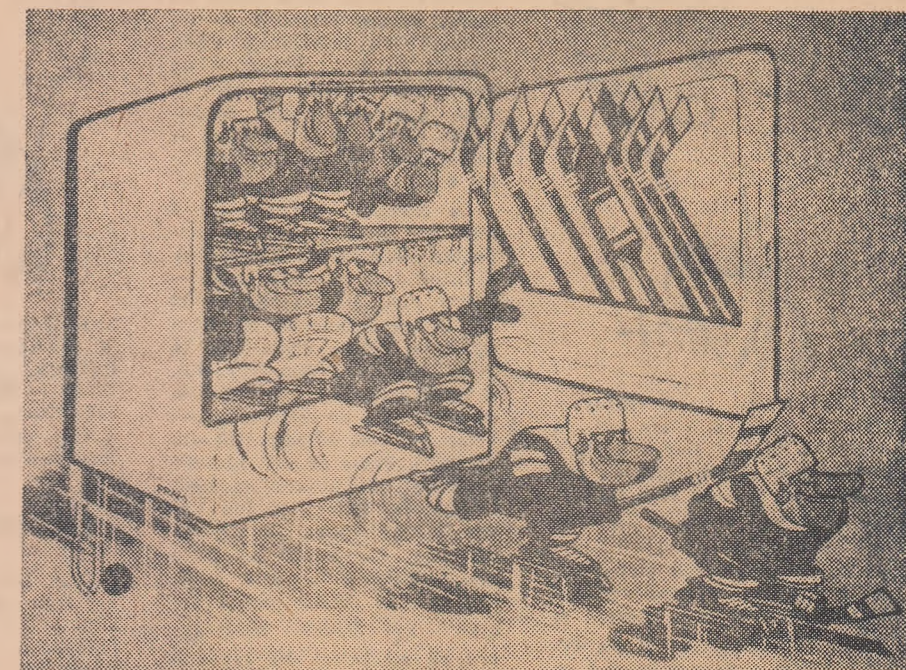
te. Concluzii în această privință este și faptul că două din cele șapte puncte înscrise în „activul” selecționatului românesc sînt opera fundașului elvețian Lehmann, aproape cel mai eficient realizator pentru noi.

Poate că astăzi (ora 18), dacă și vremea o va permite, jocul s-a făcut mai dinamic, mai combinativ — pentru că la aceste capitole ambele formații au rămas în parte datorate publicului. În special, oaspeții care s-au remarcat doar prin forță și precizia șuturilor la poartă și, în unele momente, prin dirigența cu care s-au apărut.

Golurile au fost înscrise în ordine de: Ionescu (min. 15), I. Szabo (min. 20), Gheorghiu (min. 20), Varga (min. 27), Varga (de fapt autogol Lehmann — min. 46), Biro (min. 49), Türlér (min. 50), Gheorghiu (autogol Lehmann — min. 60).

Arbitrii cehoslovaci IAN PASOUT și RUDOLF BATA au condus corect formațiile:

ROMANIA: Dumitras — Varga, Făgăraș; Sgincă III, Czaka; Ionescu, Bașa — G. Szabo, Calamar, I. Szabo; Pană, Biro, Gheorghiu (Șteian) — Ștefanov, Boldescu, Florescu.

A început sezonul...

ELVEȚIA: Rigolet — Huguenin, Scualdo; Lehmann, Aeschlimann; Kradofer, Lott — Piller, Chapot, Giroud; U. Lüthi, P. Lüthi, H. Lüthi; Henry, Türlér, Celio (Flury).

CĂLIN ANTONESCU

BUZĂ — NOUL LIDER

ÎN CAMPIONATUL DE ȘAH

După o zi de odihnă, campionatul masculin de șah a continuat cu runda a 7-a. S-au înregistrat următoarele rezultate: Gheorghiu — Soos 1-0, Ionescu — Neamtu 0-1, Vaisman — Zăra 1-0, Ungureanu — Fischer 1-0; s-au încheiat remiză partidele: Nacht — Radovici, Ghilțescu — Reicher, Georgescu — Cloditea, Demner — Segal, Pavlov — Partos. Partida Buză — Demian s-a întrerupt.

Conduce Buză cu 4½ (1) p, urmat de Gheorghiu și Ungureanu cu 4 p, Soos, Trănelescu și Georgescu cu 4 p.

Ilse Schmidt (senioare) și Voichița Babuțiu (junioare) — campioane ale României la popice

Un nou născut a apărut în activitatea competițională: campionatul republican rezervat junioarelor, a cărui finală pe 807 p.d. (389-409), Ileana Gyartăș 835 p.d. (417-418) și Elena Trandafir 846 p.d. (421-425). Ultimele două pretendente la șefia clasamentului final, Ilse Schmidt și maestra emerită a sportului tinca Bălaș, trebuiau să realizeze 405 și, respectiv, 411 p.d. pentru a o depăși pe El. Trandafir. În tribune încep calculele pe mame și după 50 de bile (106-109) nici una n-a surdit victoria, schimbîndu-se la urmă. Ilse Schmidt are o puternică revenire, în timp ce adversara ei „sparge” exasperant, realizînd 416 p.d., jucătoria brașoveană câștigă titlul de campioană a țării în primul an de seniorat. Așa dar, tineretul a fost la înaltime.

CLASAMENTUL: 1. Voichița Babuțiu (U. T. Arad) 413 p.d., 2. Ana Marcu (Giurgiu) 406 p.d., 3. Veronica Onița (Olimpia Oradea) 402 p.d.

Tot sîmbătă, pe pistele 2-3, s-a desfășurat turneul seniorilor. În cadrul căruia s-au calificat 12 jucătoare. Acestea au intrat în concurs în ordinea inversă a clasamentului, asigurînd pozițiile preliminare, Ilse Schmidt (Hidro-

CLASAMENTUL: 1. Ilse Schmidt 888 p.d. (442-416), 2. Elena Trandafir (Iaromîț Buc.) 846 p.d. (421-425), 3. Ileana Gyartăș (Voinea Cluj) 835 p.d. (417-418), 4. Fl. Lăpășanu (Rapid Buc.) 829 p.d. (406-403).

Azi, de la ora 9, încep întrecerile pe perechi.

TR. IOANIȘESCU

Polonia - Franța 6-4 la box

PARIS 11 (Agerpres). — Selecționata de box a Franței a înfrînt la Vitry sur Seine echipa Poloniei. Boxerii polonezi au obținut victoria cu scorul de 6-4. O frumoasă impresie au lăsat campionii europeni, polonezii Grudzien (semiușoară) și Kulej (ușoară). În excelentă dispoziție de luptă, Grudzien a oferit o adevărată demonstrație în fața francezului Georges Thoun, care a rezistat „seriorilor” rapide, terminînd înfrîngerea în picior. Kulej a câștigat prin abandon meciul cu Gerard Demarthe. După o repriză anostă, în rundul doi Kulej a plasat un croșeu de stînga la bărbie, expediindu-l la pământ pe francez. Acesta a reluat lupta, însă s-a dezechilibrat din nou la o contră și arbitrul, pe bună dreptate, a întrerupt meciul. Decizie discutabilă în partida „mustelor” Czempik (Polonia) și Bihin (Franța), în care verdictul a fost acordat polonezului. Celelalte rezultate ale reuniunii: cocoș: Cosentino (F) b.p. Radzikowski (P); pană: Gumowski (P) b.p. Cazeaux (F); semimijlocie: Kackzynski (P) b.ab. Kaser (F); mijlocie mică: Menduni (F) b.ab. Skalka (P); mijlocie: Slowakiewicz (P) b.p. Moreau (F); semigrea: Malherbe (F) b.ab. Ptak (P); grea: Alain Victor (F) b.p. Dendeys (P).

LARSEN ÎȘI MĂREȘTE AVANSUL

Marele maestru danez Larsen continuă să se distanțeze în turneul interzonal de șah de la Soussa (Tunisia). În prezent, Larsen are un avans de 2½ puncte față de cel de-al doilea clasat, iugoslavul Gligoric. În runda a 19-a, Larsen l-a învins pe Bouaziz, Korcino și Barczay și Quellar pe Sharp. Kavalek a câștigat la Miagmarsuren. Cu un rezultat de remiză s-au încheiat partidele: Bilek — Cheller, Ivkov — Byrne, Matanovici — Reshevsky și Suttles — Hort. Au fost întrerupte partidele: Portisch — Stein și Matulevici — Gipslis.

În clasament continuă să conducă Larsen (Danemarca) cu 13½ puncte din 17 partide, urmat de Gligoric (Iugoslavia) și Portisch (Ungaria) cu câte 11 puncte (16 și 0 partide întrerupte, Ivkov (Iugoslavia) 11 puncte (18).

RAMSEY ESTE MULȚUMIT

După meciul câștigat cu 7-2 împotriva reprezentativilor ligii irlandeze, antrenorul echipei de fotbal a Angliei, sir Alfred Ramsey, a declarat ziaristilor din Dublin că jocul practicat de 11-le său a fost remarcabil. Antrenorul echipei Angliei a fost mai ales încântat de comportarea centrului atacant John Ritchie. Acesta a fost descoperit acum trei ani de echipa Stocke City. El a fost însă transferat anul trecut la echipa Sheffield Wednesday, pentru suma de 70.000 lire.

Anchetă internațională în lumea fotbalului

CE FACEȚI PENTRU JUNIORI ?

În toate țările lumii, dar cu deosebire acolo unde fotbalul se numără printre ramurile sportive de elită, problemele de selecție, instruire și educare a celor mai tineri fotbaliști sînt deopotrivă de actuale. Pretutindeni se fac experiențe, încercări, se studiază forme de organizare, metode și procedee de pregătire, care să asigure creșterea unei noi generații de fotbaliști capabili să asigure „schimbul de mine” al vedetelor de azi.

Cu convingerea că realizările altor țări pot fi utile, pot sugera o cale de plecare spre escaladarea „piscului fotbalului” în țara noastră, am solicitat pe corespondenții și colaboratorii din străinătate al ziarului SPORTUL să ne împărtășească experiența din țara proprie în această afit de importantă activitate, care este formarea tinerilor fotbaliști. Pentru astăzi, publicăm relațiile primite din Anglia și Iugoslavia.

După câteva meciuri în deplasare, juniorii români vor evolua în curînd în compania celor maghiari, pe care, nu de mult 1-au înfrîntat și la Budapesta, (fază din acel joc). Foto: P. Romoșan

această localitate, noile echipe continuă să fie antrenate de vechii specialiști, exstînd deci, o continuitate în concepția de educare fotbalistică a copiilor. Pe treapta imediat superioară se află competițiile pentru echipele de elevi între 13 și 15 ani, după sistemul competițional de numărul jucătorilor.

Pe lângă campionatul divizionar — profesionist și amator — se dispută în paralel și un campionat al rezervelor, care cuprinde toate categoriile de echipe existente pe lângă marile cluburi. Mai trebuie adăugat faptul că în afara antrenorilor, toți jucătorii primei garnituri a unui club de fotbal au obligația (fără a primi vreo remunerație specială) să se ocupe personal de cîte un grup de tineri jucători, la alegere. Se dă astfel posibilitatea de a crește jucătorii tineri pe postul pe care jucătorul însuși îl ocupă în echipă, ceea ce duce la stabilirea din timp a preferințelor celor tineri pentru un anumit post, eliminîndu-se astfel, în mare măsură, o fluctuație ulterioară, în fond nedonată, pe posturi.

Activitatea echipelor în cadrul clubului nu se rezumă însă numai la competițiile oficiale pentru tineri, căci le dă posibilitatea să urmărească la lucru pe jucătorii de prima mină.

Clubul întreține mai multe echipe, alcătuite din jucători pe categorii de vîrstă: 13-15 ani, 15-17; 17-19; 19-21. Pe lângă aceste echipe de bază, clubul formează din toți jucătorii disponibili, indiferent de vîrstă, una sau mai multe echipe de rezervă în funcție de numărul jucătorilor.

Pe lângă campionatul divizionar — profesionist și amator — se dispută în paralel și un campionat al rezervelor, care cuprinde toate categoriile de echipe existente pe lângă marile cluburi. Mai trebuie adăugat faptul că în afara antrenorilor, toți jucătorii primei garnituri a unui club de fotbal au obligația (fără a primi vreo remunerație specială) să se ocupe personal de cîte un grup de tineri jucători, la alegere. Se dă astfel posibilitatea de a crește jucătorii tineri pe postul pe care jucătorul însuși îl ocupă în echipă, ceea ce duce la stabilirea din timp a preferințelor celor tineri pentru un anumit post, eliminîndu-se astfel, în mare măsură, o fluctuație ulterioară, în fond nedonată, pe posturi.

Activitatea echipelor în cadrul clubului nu se rezumă însă numai la competițiile oficiale pentru tineri, căci le dă posibilitatea să urmărească la lucru pe jucătorii de prima mină.

între echipele aceluiași club, cit și între echipe de aceeași categorie, de la cluburi diferite. La trialuri asistă aproape întotdeauna delegați ai federației, în calitate de observatori. Selecționările în echipele naționale de juniori se fac, în general, pe baza unor meciuri de verificare între selecționate, atît la nivel de club (divizionar), cit și la nivel de comitat.

Întreaga activitate fotbalistică, de la cea mai fragedă vîrstă și pînă la eventuala trecere a sportivului la profesionalism, se desfășoară paralel cu preocupările școlare sau cu obligațiile decurgînd dintr-o activitate profesională permanentă.

Federația engleză de fotbal organizează în fiecare an „Cupa amatorilor”, la care participă echipe de toate categoriile ale tuturor cluburilor. Interesul față de această competiție este la fel de mare ca și cel pe care îl stîmtesc rivala ei profesionalistă, „Cupa Angliei”.

Se înțelege, deci, că imensul aflus de spectatori pe stadioanele Angliei este rezultatul faptului că aproape fiecare din cei prezenți în tribune a fost ei însuși sau este încă jucător de fotbal, că față de acest sport există, în toate verigile activității, un interes major.

HERB AUDREY

IUGOSLAVIA

Cum sînt pregătite „vedetele” de mine...

Anii din urmă n-au adus satisfacții deosebite fotbalului iugoslav, pe plan internațional. Se vorbește curent, la noi, despre „ghinionul” fotbaliștilor... În realitate, este cu totul altceva.

(pe categorii de vîrstă), echipa de juniori, echipa a doua (rezerve), echipa întâia. Toate aceste secții sînt coordonate de un singur director tehnic și fiecare în parte dirijate de antrenori specializați. Una din sarcinile principale ale acestora este să recruteze pe tinerii cei mai talentați, promovîndu-i treptat de la o formație la alta. Cele mai bune re-

malul mării Adriatice. Aici se adună elita fotbalului nostru de perspectivă, cei mai buni juniori din întreaga Iugoslavia. În tabără, antrenamentele sînt conduse de cei mai reputați specialiști din țară. Este, de fapt, o muncă de selecție în vederea alcătuirii viitoarelor echipe naționale de juniori și tineret (sub 23 ani). Dintre antrenorii care s-au

Doi dintre cei mai buni juniori fotbaliști ai clubului Partizan Belgrad: Momcilo Vukotici (1) și Milorad Tosici (2)

zultate în direcția selecției fotbaliștilor tineri par să fi obținut, în ultima vreme, cluburile din Zagreb, precum și formația din divizia secundă Pristina.

Dar să nu erăm impresia falsă că în Iugoslavia lipsește sau desăvîrșire munca centralizată de selecție în fotbal. În fapt, există și acțiuni inițiate direct de federație, cum sînt taberele de juniori bi-anuale, programate tradițional în vacanțele școlare. Iarna, ele au loc în ianuarie, iar vara în cursul lunilor iulie și august. Taberele fotbaliștilor juniori au și un loc de reuniune devenit tradițional, anume meciul orașel Makarska, de pe

remarcat în această muncă de pregătire și selecție a cadrelor tinere de fotbaliști, un loc deosebit îl ocupă Milan Miljanici, fost jucător la Steaua roșie Belgrad. El a condus de cîteva ori taberele de la Makarska și tot lui i-a revenit sarcina de a forma naționala de juniori a țării, în vederea participării la ultimele ediții ale tradiționalului Turneu U.E.F.A.

Evident, sîntem încă la început de drum și este prematur să vorbim acum despre rezultate. Dar ele trebuie să apară, fără îndoială.

VLASTIMIR IGNATOVICI
correspondentul nostru la Belgrad

Fără a intra într-o analiză plicticoasă, trebuie să spunem că în Iugoslavia nu ducem lipsă de „vedete”, în schimb lipsesc cadrele de rezervă, jucătorii care trebuie să completeze o echipă, să alcătuiască acel mecanism unitar și echilibrat capabil să furnizeze nu numai un fotbal spectaculos, ci și eficient.

De lucrul acesta sînt conștienți toți cei care veghează asupra destinelor fotbalului nostru. Și, în primul rînd, selecționerii echipei naționale. Problema formării „schimbului de mine” interesează în mod deosebit pe antrenorul federal Rajko Mitici, fost internațional și jucător al echipei Steaua roșie Belgrad, considerat ca unul dintre cei mai buni fotbaliști iugoslavi din toate timpurile.

De la început trebuie însă precizat că la noi nu există un centru special pentru pregătirea tinerilor fotbaliști. Activitatea aceasta este lăsată pe seama cluburilor. Într-adevăr, fiecare club, din prima sau a doua divizie, posedă o școală specială pentru copii, din rîndul cărora se recrutează apoi echipele de juniori. Fiecare club divizionar din Iugoslavia are următoarele secții: echipa de copii I, echipa de copii II

clase, dotat cu premii. Cei mai talentați copii sînt selecționați în echipa reprezentativă a școlii, echipă care cuprinde jucători pînă la vîrsta de 11 ani. Aceste selecționate de copii își dispută și ele un campionat inter-școlar, în cadrul localității respective. Echipa câștigătoare obține dreptul de a participa la campionatul școlar al comitatului (comitatul este unitatea teritorială engleză corespunzătoare unui raion — a.n.). La acest nivel nu se dispută un campionat național.

Toate echipele de copii sînt pregătite, de regulă, de antrenorul unui club de divizie (profesionist sau amator) din aceeași localitate sau dintr-una apropiată. Este vorba de o activitate voluntară, pe care antrenorul o face cu plăcere. Școala îi rambursează doar eventualele cheltuieli de deplasare.

O dată cu intrarea copiilor în liceu se constituie din nou alte echipe pe clase cit și selecționate, pentru copiii între 11 și 13 ani. Sistemul de desfășurare a jocurilor este același ca în școlile primare întreceri inter-clase, inter-școli, orașenești, pe comitat). Cum începe, școlile tehnice sau profesionale se află de obicei în

la Berlin se desfășoară în prezent întrecerile uneia din grupele preliminare ale „Cupei campionilor europeni” la polo pe apă. În primele două partide disputate, Dynamo Berlin a învins cu scorul de 11-3 (2-0, 4-1, 3-1, 2-1) formația suedeză Tunafors Eskilstuns iar T.S.O.A. Moscova a dispus cu 13-2 (2-0, 5-0, 2-2, 4-0) de echipa finlandeză Uimarvo Helsinki.

Cu prilejul unei conferințe de presă, sir Stanley Rous, președintele F.I.F.A., a lăsat să se înțeleagă că formula de calificare pentru turneul final al campionatului mondial din 1974, care va avea loc în R. F. a Germaniei, al putea fi modificată. Este foarte posibil ca meciurile campionatului european să servească drept criteriu de calificare pentru acest turneu. O hotărîre definitivă se va lua însă cu ocazia reuniunii comitetu-

lui executiv al F.I.F.A. din 1968.

Intr-un meci internațional de box desfășurat la Atena, echipa Greciei a învins cu scorul de 7-3 echipa Spaniei.

Recent, revista engleză de specialitate „Boxing News” a alcătuit clasamentul celor mai buni boxeri ai tuturor timpurilor la cîteva categorii. La categoria „mijlocie”, specialiștii englezi care au participat la acest referendum au acordat în unanimitate primul loc boxerului negru Ray Sugar Robinson.

Federația italiană de fotbal, și-a depus candidatura la organizarea turneului final al campionatului european. În cazul că U.E.F.A. va accepta, atunci semifinalele competiției ar urma să se desfășoare în zilele de 4 și 5 Iunie. Întîlnirea pentru locurile 3-4 ar avea loc la 8 Iunie, iar finala la 9 Iunie. Meciurile se vor desfășura pe stadionul Olimpic din Roma. Se proiectează ca una din semifinale să fie programată la Milano.

ANGLIA

O activitate riguros organizată

Cîteva cifre privitoare la numărul spectatorilor prezenți la meciuri, precum și la cel al cluburilor sau echipelor de fotbal sînt în măsură să orienteze de la bun început pe cei ce doresc să cunoască modul de organizare a activității fotbalistice în Anglia, pot să se explice mai bine de ce în această activitate însulari au obținut unele succese încontestabile: în fiecare an meciurile

obligate să aibă terenuri de sport, iar autoritățile locale sînt încurajate să creeze, în special pentru copii, baze materiale, pentru a-l atrage pe acțiunea spre sport, în special spre fotbal. Aceasta permite ca, începînd de la vîrsta de 9 ani, deci din clasa a treia primară, să se constituie echipe de fotbal pe clase care, pe parcursul unui an școlar, își dispută un campionat inter-

Acest tînr echipier al lui Chelsea are toate șansele să urce repede treptele măiestriei fotbalistice. Vechiul club englez a promovat o serie întreagă de juniori, care au ajuns vedete ale fotbalului insular, cum este Jimmy Greaves, unul din componenții formației care a câștigat anul trecut Cupa „Jules Rimet”.

le fotbal din Anglia și Țara Galilor sînt urmărîte de peste 30 de milioane de spectatori; uneori, aproximativ 1.5 milioane de spectatori sînt prezenți în ocaziile zi la partidele din cadrul „Cupei Angliei”; la finala „Cupei amatorilor” asistă în mod regulat 100.000 de tînbiori ai fotbalului, adică același număr de spectatori ca și la finala Campionatului mondial din 1968; cu toate că Londra are o populație mai mare decît întreaga Scoție, numărul de spectatori la un meci de divizie ajunge pe stadionul Glasgow la 140.000; numai în Anglia numărul cluburilor (profesioniste și amatore) afiliate la Federația de fotbal este de 380, iar Scoția, Țara Galilor și Irlanda de Nord au propriile lor federații; de asemenea, un număr de peste 25.000 de cluburi de amatori își desfășoară activitatea în Anglia pe plan regional, fiind afiliate unor asociații fotbalistice locale.

Am dat aceste cifre pentru a demonstra largă bază de masă a fotbalului în insulele Britanice. Și, totuși, ele nu cuprind zecile de mii de echipe de copii, pitici și juniori existente în cadrul școlilor. Din dispoziția guvernului, în Anglia absolut toate școlile sînt

În cadrul unui concurs athletic desfășurat la Varșovia, cunoscutul sprinter polonez Dudziak a realizat 10,3 în proba de 100 m plat.

La Roma, atletul italian Arese a obținut un rezultat aloror în proba de 800 m plat, pe care a câștigat-o cu timpul de 1:48,6.

Direcția clubului belgian de fotbal Standard Liège a anunțat că a căzut de acord ca meciul amical dintre echipa Standard Liège și Dinamo Kiev să se desfășoare la 12 decembrie.

Numeroși spectatori au urmărit, la Roma, întîlnirea internațională masculină de gimnastică dintre echipele Italiei R. F. a Germaniei. Victoria a revenit cu scorul de 5,55-5,38 puncte echipei italiene. La individual compus, locul doi a fost ocupat de atletul campion italian, Gheorghiu cu 114,45 puncte. Meciul doi s-a clasat Jaske

(R. F. a Germaniei) cu 110,50 puncte.

La Berlin se desfășoară în prezent întrecerile uneia din grupele preliminare ale „Cupei campionilor europeni” la polo pe apă. În primele două partide disputate, Dynamo Berlin a învins cu scorul de 11-3 (2-0, 4-1, 3-1, 2-1) formația suedeză Tunafors Eskilstuns iar T.S.O.A. Moscova a dispus cu 13-2 (2-0, 5-0, 2-2, 4-0) de echipa finlandeză Uimarvo Helsinki.

Cu prilejul unei conferințe de presă, sir Stanley Rous, președintele F.I.F.A., a lăsat să se înțeleagă că formula de calificare pentru turneul final al campionatului mondial din 1974, care va avea loc în R. F. a Germaniei, al putea fi modificată. Este foarte posibil ca meciurile campionatului european să servească drept criteriu de calificare pentru acest turneu. O hotărîre definitivă se va lua însă cu ocazia reuniunii comitetu-